

Josefina Smith
Korsør, Danmark

Undskyld, jeg er færing ...

Oprørte danskere spørger mig om hvalfangst. Jeg kaster skam over nationen, fordi jeg dræber hvaler ... det ser ikke pænt ud at huse sådanne barbarer under den fælles trone. Det hele skal se pænt ud for omverdenen, så det er ærgerligt, at færingerne ikke kan holde sig fra hvalerne eller om ikke andet så få bygget slagtehuse langs strandene, hvor det hele kunne gemmes væk, og ingen så blodet; hvalkødet kunne komme ud i små fine pakker lige som dansk svinekød og kyllinger – direkte ned i fryseren. Det ville se så pænt ud.

Hvalfangsten er jævnligt »dagens tema«. Man bliver rystet over at skulle lægge øre til udtalelser fra folk, der uden at sætte sig ordentligt ind i sagerne gør sig kloge på færøsk hvalfangst. De bilder omverdenen ind, at vi dræber en truet dyreart, og således får vi et dårligt ry.

Det er en gentagelse af Brigitte Bardot og billedet af babysælen! I et desperat forsøg på at komme i medierne søgelys igen efter at skønheden var falmet og ikke solgte i sig selv, stillede hun op som sælernes frelsende engel og var med til at ødelægge et naturfolks eksistensgrundlag. Uden tanke for, at naturfolk gennem årtusinder opbygger deres ernæringsbehov efter det, som netop deres natur bringer dem af føde. Hvad ved Brigitte Bardot og andre medieberømtheder så som stenrige popmusikere om naturfolks ernæring? De gør »en eller anden« miljøsak til deres mærkesag for at vinde verdens sympati, så fokus fjernes fra overfladiskheden. Flere af dem aner ikke hvad det er de »støtter« og gør mere skade end gavn.

Hvis et naturfolks vante kost pludseligt erstattes af fremmed føde med fremmede stoffer, bliver de syge. Bananer og grønkål er helt sikkert sundt – når det ikke er sprøjtet med gift – m en det har aldrig vokset hverken i Grønland eller på Færøerne. De spiser appelsiner og saltatblade i Frankrig. Blev det taget fra

dem, og de blev tvunget til at spise rå sællever i stedet, ville DE blive syge, for deres system er ikke indstillet på den form for ernæring. Så enkelt er det.

Man taler om hvaljagt – jagten på hvalerne. Der er ikke tale om jagt. Det hedder hvalfangst. Færingerne tager ikke ud på det store ocean og jager hvalflokkene ind mod land.

Nogle større hvaler søger selv ind mod land. Velmenende miljøfolk i USA har forsøgt at drive strandede hvaler ud på åbent hav igen. De har holdt dem i live ved at overrisle dem med vand inde ved strandkanten og forsøgt at slæbe dem ud med kæder og kæmpekraner. Landsdækkende mediedækning. Når det ikke lykkes, og de må aflives, flyder folks følelser over, og det overskygger alt andet, så som historier om naturkatastrofer, vold og mord mod mennesker, om misbrugte børn, om sindsyge religiøse fanatikere og ugeringer. Følelserne får frit løb i dobbeltmoralens hellige navn. Hvalerne har haft en årsag til at søge ind mod land – også den i Vejle fjord! Den stakkels hval fik ikke lov til at dø i fred.

Færingerne er de suverænt bedste i verden til at håndtere grindehvalfangsten. De har århundreders erfaring. Fangsten er så kontrolleret, at hver eneste hval er talt og registreret siden 1500-tallet. Det er der ingen jægere i verden, uanset jagtform, der kan præstere.

Paul Watson er en løgner, når han bilder omverdenen ind, at hvalerne lider en grusom og smertefuld død, og at vi er blodtørstige barbarer. Det er nu engang umuligt at fange hvalerne med hjul og flue og lægge dem op på et skærebælt og håndtere dem a'la fransk beuf. Det er klart, at havet farves rødt af blod, det er jo store dyr. Watsons bekymring for hvalerne, der iflg. ham spjætter af smerte, er ubegrundet. Hanen løber også rundt uden hoved, og fåret spræller videre efter slagtning. At større dyrs reflekser virker

voldsommere, giver sig selv.

Vi er opvokset med grindefangst, ligesom vi som børn så på, mens fårene blev slagtet og fuglene fik knækket nakken. Man kan ikke bruge blødsødenhed til noget, når man vokser op i en barsk natur. I Danmark og andre lande aner børnene knap nok, hvor de røde pølser, hamburgerne og kyllingelårene kommer fra. Det kommer alt sammen fra døde dyr – og de er forhåbentlig ikke selvdøde – tilsat lidt af hvert og et stænk farve, der får det hele til at se pænt ud. Hvilket liv har disse dyr levet, inden de blev slagtet og tilberedt til frysedisken? Ikke så gode liv, som vores fugle, fisk, får og hvaler. Skal man lade være med at slagte dyr, fordi de ser søde ud? Eller fordi de har intelligens? Grisen siges at være et af verdens mest intelligente dyr. Hvem skriger mere end en stresset gris - og hvor meget lider en avlso ikke af sine liggesår, når den ikke længere kan rejse sig fra sit leje, endsige bevæge sig - men trods fanden stadig skal avle - i griskhedens navn? Hvorfor spiser folk dyrekølle uden at begræde de bedårende dådyrøjne – eller bittesmå spædlam. Eller søde små kyllinger, de der ikke er forkrøblede af væksthormoner i burhønsierne i deres usle, heldigvis for dem, korte liv. Og lastvognstog med spædekælve, der transporteres levende, stuvet sammen under ren stresstortur fra Danmark til Holland for at tilfredsstille forbrugernes fine fornemmelser. Og ditto hestetransporter, hvor man ikke finder det nødvendigt at give de stakkels dyr en tår vand - de skal alligevel dø snart, og tid er penge, så hvorfor bruge tid på pladderhumanisme undervejs. Tal her om dyrplageri af format. Så skal man finde sig i læserbreve fra danskere, der som turister i netop Holland bliver spurgt om, hvad det er for et mærkeligt land, de er i rigsfællesskab med, hvor man dræber hvaler. Ja, tænk, de stakkels turister er flove over færingernes hvalfangst - »det

er jo primitivt og hører ikke hjemme i år 2010, og det er da ikke mad, det drejer sig om, de kan da bare købe det, de har brug for«.

Paul Watsons hensigter er ikke velmente. Det er et spil for mediegalleriet. Et af hans skibe er købt i Norge via en mellemhandler, og nordmændene har medes dybt, da de erfarede, hvad det skulle bruges til. Sådanne aktivister opildner »lette ofre«, hvor der appelleres til følelser i stedet for til fornuft og oplysning. På Internettet kan offentligheden

Nej, færingerne er ikke barbarer. Vores dyr lever frit og uden stress. Danskerne og andre nationaliteter er derimod barbarer, når det gælder behandling af dyr. Den behandling, I udsætter jeres dyr for - udelukkende i kommercielt øjemed, det er barbarisk dyrplageri

få lov til at stemme for og imod hvalfangst. De "lette ofre" - sætter kryds ved "burde forbydes". Denne procentdel mener ud fra nogle billeder af en masse blod, at færingerne nu skal leve uden hvalkød. Der er næppe én af disse mennesker, der ved, at Færøerne for få årtier siden lå som nummer to på verdensplan med den mest næringsrige kost. Ja, det er nemlig kost og ernæring vi taler om her. Fremmede mennesker vil råde over vore kostvaner. Man spørger hvad vi skal med hvalkød i år 2010, når "civilisationen" har bragt os pizza og svinehakke og røde

pølser. Supermarkedernes frostboxe bugner af »civiliseret mad« af ubestemmelig oprindelse, pumpet og fyldt med vi-ved-ikke-hvad og pænt pakket ind i plastik, så det ikke sviner. Hvor »fint« er det at spise Foie Gras med sølvbestik og strittende lillefingre, når man tænker på tilblivelsen af den kostbare spise? Gid man fik det lige så galt i halsen som de stakkels ophavsdyr gør det! At forbyde færingerne at spise hvalkød ville for få årtier siden svare til, at vi tog ris fra kineserne, frugten fra sydens

Den behandling, I udsætter jeres dyr for - udelukkende i kommercielt øjemed, det er barbarisk dyrplageri. Det er tragisk at se hvordan disse dyr lever inden slagtningen, hvor det bare er kvantitet og ikke kvalitet, der tæller. Vi dræber ikke hvaler for underholdningens skyld og aldrig i kommercielt øjemed. Flokkene, der kommer forbi vore fjorde, har gennem alle tider været betragtet som Guds gave til vort folk, som et kærkomment og nødvendigt supplement til den føde, som fjeldet og havet iøvrigt gav. Spækken (flerumættet fedt) var færøske børns vigtigste vitaminkilde i generationer. Vi fik det antal skiver spæk, der svarede til vores alder, 5 år = 5 skiver på et stykke rugbrød. Traditionen med at fordele udbyttet fra hvalfangsten gratis til hver eneste husstand i bygden, er det mest unikke sociale system, der findes. I min barndom gik grindemændene rundt og sikrede sig, hvor mange der var i husstanden, og var der gæster den dag, talte de med. Paul Watson eller andre udlændinge skal ikke have nogen mening om, hvorvidt vi kan undvære hvalkød som ernæringskilde. Han skal derimod bekymre sig om havenes forurening, der har ødelagt kvaliteten af både hvalkød og alt andet levende i havet. Han - og alle andre – behøver ikke bekymre sig så meget længere. Hvalerne er snart så fyldt med kviksølv og skidt fra jeres civiliserede industri, at I snart helt automatisk får jeres vilje, når kødet ikke længere egner sig som menneskeføde. Til den tid må der findes en metode til destruktion af strandede hvaler. Det er forureningen og andre menneskeskabte katastrofer, der ødelægger diverse dyrebestande og forhindrer fødekæden i at fungere normalt. Vi er klar over, at vi derfor er nødt til at vænne os til nye ernæringskilder, der importeres udefra.